

כוונות הברית

- (א) ברית צריך להבין למה אין לנו רחמנות על התינוק היניק וחכים וכמה ימים אחר שנולד חותכים לו במקום הכי רגיש ומה אם מאמר חז"ל כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים
- (ב) וי"ל שאנו רוצים שכמה ימים אחר שנולד שיהיה התינוק בטל לרצון העליון בבחי' ביטול הישות וכחלה שראשית עריסותיכם תרימו תרומה לה' וכידוע בתניא (פ' ו' שאין הקב"ה שורה אלא במי שבטל אליו יתברך) וממילא שישר שנולד שיהיה בטל לעצמותו יתברך ושיגיע למדריגת אדם הראשון קודם החטא כרשב"י שבמערת צורים שעמדת שביטל ישותו לה' שם דייקא קנית הדרך והדרך
- (ג) ברית בגימ' תרי"ג בא לרמז שע"י עשית הברית בתינוק מקבל על עצמו בכח כל התרי"ג מצוות לקיימם בפועל וניהיה חלק מכלל ישראל
- (ד) ברית נחלק לשתים ב"ר י"ת שב"ר הוא ג' ראשונות וי"ת הוא י' תחתונות שבא לרמז שע"י הברית התינוק מקבל על עצמו ג"ר שהם חב"ד שמקבל מוחין דגדלות בזמני קטנות המוחין שלו לעבוד ה' בכל לב וכן מקבל על עצמו י' תחתונות שהם י' ספירות מהמאציל העליון שניהיה חלק מכלל ישראל וכל בר ישראל יש לו י' ספירות
- (ה) קים את הילד הזה לאביו ולאמו קים הוא גימ' שם הק' קנ"א עם הכולל ואת מרמז שמקבל

על עצמו כל אותיות התורה קבלת עול מלכות
שמים לעבוד ה' בכל חלקי התורה הילד גימ' זה
מ"ט מרמז על ספירת העומר להאיר את הבהמה
שבו ע"י הברית כספירת העומר שהמטרה
להתהפך מבהמה לאדם כן בברית התינוק נהפך
מבהמה לאדם הזה גימ' טוב מרמז על לא טוב
היות האדם לבדו... שבעזרה"ת ימצא את זיווג
בניקל וכבר מעכשו מתפללים על זה וכן שיהיה לו
חיים טובים גדושים ומלאים בתורה בנגלה ובנסתר
לאביו ולאמו מרמז שהוא נעשה ע"י זיווג שבא
ממח הדעת ויקרא שמו בישראל מרמז כמו דאיתא
על אברהם אבינו ויקרא שם ה' אל עולם ששם ה'
תמיד נקרא עליו וזה מה שאנו רוצים לבקש פה
שתמיד יהיה שם ה' איתו שיחיה תמיד עם פנימיות
התורה שהוא עצמותו ית'

(ו) זה הקטן גדול יהיה ה"פ דזה גימ' י"ג שאז הזה
גודל וגודל... וכרגע הוא בקטנות המוחין וברכתנו
לתינוק הוא שיצא ממצב קטנות המוחין למצב
גדלות המוחין דתלמידי ר"ע מתו בגלל שהיה מצב
של קטנות המוחין כידוע וממילא ה"פ זה הקטן
שנמצא כרגע בקטנות המוחין גדול יהיה שיהיה
גימ' 20 מרמז על ז"א בגיל 20 שכבר גדול וכן
מרמז על שם הויה כסדרן שאז זה מרמז על
המשכת גדלות

(ז) קים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו
בישראל ה"פ דקים גימ' קנ"א ואת מרמז על כב
אותיות והזה גימ' י"ז מרמז על לא טוב היות האדם
לבדו דמרמז שכבר מעכשו הקב"ה מזווג לו את

זיווגו לאביו ולאמו מרמז שכל המשכת מוחין וזיווג זה רק ע"י אבא ואמא דשמו גימ' ש"ס (עם ד' אותיות הויה שיש לז"א) מרמז על המתקה שאנו עושים בברכות אלו שהם על היין שהוא שם אכדט"ם כידוע שכוס גימ' אלהים ואנו ממתיקין בקידוש כידוע וכן ס"ת ויקרא שמו בישראל הוא שם הקדוש אל וכן ו (של הס"ת) שהוא מרמז על הו"ק שיש לזכר שהוא התינוק ומרמז שהרי ידוע מספירת העומר שבהמשכת החו"ג בפעם הב' אנו ממשיכים לנוק' וזהו שם אל וממילא לפי"ז אנו מרמזים לו שהוא הו' ושבעתיך שיכנס לחופה אז הוא יעשה המשכה לנוק' כנ"ל

(ח) ישמח האב ביוצאי חלציו ותגל אמו בפרי

בטנה צריך להבין דמדוע יש חלוקה זו שלאב נאמר שישמח ביוצאי חלציו ולאמא תגל בפרי בטנה שיהא לשניהם אותו ברכה או שישמחו ביוצאי חלציהם או שיגילו בפרי בטנם ונראה לבאר דידוע דהאב שאנו מדברים עליו הוא ז"א שהוא הקב"ה שהוא כביכול אבי הבן ועליו נאמר שישמח האב ביוצאי חלציו דהיינו שמי שיצא מהקב"ה כביכול כל כלל ישראל דישראל עלו במחשבה כידוע שהקב"ה ישמח איתנו בבחי' ישמח ה' במעשיו דהיינו שניהיה איתו בבחי' עוז וחדוה במקומו שנגיע למדריגה של אדם הראשון קודם החטא ותגל אמו היינו כנסת ישראל שהוא השכינה הק' ששוכנת בתחתונים אז היא תגל בפרי בטנה דהיינו בפירות שהיא מצמיחה שיעלה ההמשכה מהבטן ויגיע כבר לגרון

(ט) **כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה**

ולמעשים טובים ה"פ כשם גימ' ש"ס כנ"ל שהוא שם של המתקת החרוסת (כידוע בשער הכוונות דרושי פסח) **שנכנס** הוא גימ' 10 פעמים מ"ח ו 10 פעמים ח"ם שמרמז שהתינוק מקבל מוחין חדשים בכל עשר ספירותיו ושממתיקין 10 פעמים את שם ח"ם וכן גימ' 70 מרמז שהרי חצי מהכוונות עושים על ברכת היין והוא גימ' 70 כנ"ל **לתורה ולחופה ולמעשים טובים** לכאורה קשה מהוא סדר זה הרי מעשים טובים גמילות חסדים וכדומה עושים גם לפני החתונה והביאור הוא שקודם לומד תורה בקטנותו ואח"כ נכנס לחופה ואח"כ למעשים טובים שממשיך זיווגים לכל העולמות

(י) **ענין אליהו הנביא שמגיע לברית שהרי אליהו זה אלי הו שהו זה הז"א-ו"ק והנוק' ה שהוא ה' תאה שהיא המלכות כידוע מואליהו הוא מזווג זיווגין שמחבר את הו' והה הנ"ל וזהו אלי מלשון שלי וכמו דאיתא זה אלי ואנוהו אני והוא שאנו כנסת ישראל מחוברים לרבש"ע שהוא בבחי' ז"א והחיבור הזה הוא ע"י אליהו הנביא וכן שאליהו בגימ' שם ב"ן מרמז על אליהו הנביא שמגיע לבן זכר**

(יא) **ברית עם ז' ספירות עליונות והנוק' גימ'** **כתר** מרמז על רצון העליון שקודם הבריאה לברוא אדם שלא יחטא ממילא בשעת הברית שהוא כתר כנ"ל התינוק מגיע למדריגת אדם הראשון קודם החטא כרשב"י שהגיע לזה כמו שמשורר המשורר **נעשה אדם שהמאציל העליון שברא והאציל את העולם ורצה שיהא אדם בבחי' נעשה אדם כצלמנו**

וכדמותנו כביכול בלי חטא זה נאמר בעבורך נאמר
על רשב"י שהעפיל למדריגות כה נשגבות דאדם
הראשון קודם החטא והיה התיקון לאדם הראשון
וממילא כן הקטן אפי' שהוא בקטנות אבל בברית
מקבל מוחין חדשים בבחי' אדם הראשון קודם
החטא ואז נהפך מבהמה לאדם שהוא אדם
הראשון קודם החטא כנ"ל בב' אדמה לעליון וזהו
אדם שם מה שם הביטול שזהו ג"כ ענין חיתוך
לתינוק במקום הכי רגיש של האדם שבעי ביטול
ביתר תוקף וחיל בעוז ותעצמות במקומות הכי
רגישים של האדם ואז יהפך לשם מ"ה כנ"ל